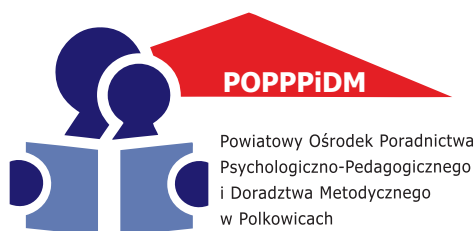

BIULETYN

METODYCZNY

Powiatowego Ośrodka Doradztwa Metodycznego w Polkowicach

nr 19 / grudzień 2017

W numerze między innymi:

- WIZJE, KONCEPCJE, DOŚWIADCZENIA NASZEJ PLACÓWKI – „W edukacji zmiany – sukces uczniów murowany...”,
- „Ogólne założenia zmian nauczania historii w nowej podstawie programowej”,
- „Dzieci mają głos”,
- „W odpowiedzi na współczesne wyzwania...”,
- „Szukam, czytam, kombinuję, by pokonać lekcyjną nudę :)”,
- „E-Twinning dla każdego”.

AKREDYTACJA DOLNOŚLĄSKIEGO KURATORA OŚWIATY
zewnątrznym potwierdzeniem jakości naszej placówki doskonalenia nauczycieli

*Szanowni Państwo, z przyjemnością informujemy, że **Decyzją Nr 29/2016 Dolnośląskiego Kuratora Oświaty z dnia 5 lipca 2016 r. została przyznana akredytacja placówce doskonalenia nauczycieli o nazwie: Powiatowy Ośrodek Doradztwa Metodycznego w Polkowicach** wchodzącej w skład zespołu placówek pod nazwą Powiatowy Ośrodek Poradnictwa Psychologiczno-Pedagogicznego i Doradztwa Metodycznego w Polkowicach z siedzibą w Polkowicach, ul. Targowa 1.*

Dziękujemy za wspólne tworzenie systemu doskonalenia nauczycieli w powiecie polkowickim i zapraszamy do dalszej współpracy.

Renata Czapczyńska
Dyrektor
oraz zespół pracowników

OD REDAKCJI

Szanowni Państwo

Oddajemy dziewiętnasty numer „Biuletynu Powiatowego Ośrodka Doradztwa Metodycznego w Polkowicach”. Teksty w nim publikowane kierujemy do wszystkich, dla których ważna jest edukacja oraz nauczanie i kształcenie z pasją. Nasze zamierzenie to nie tylko informowanie o działaniach PODM w Polkowicach, ale również o dokonaniach nauczycieli i ich uczniów, a także dzielenie się sprawdzonymi pomysłami na praktyczne rozwiązania w codziennej pracy pedagogicznej czy propagowanie innowacji.

Na łamach biuletynu zagościły publikacje, których Autorzy chętnie opisują przedsięwzięcia i prezentują własne opracowania metodyczne. W kolejnych numerach można też wyrazić opinie o aktualnościach w oświacie, literaturze, kulturze. Liczymy na owocną współpracę z Państwem i zachęcamy do publikowania.

Redakcja nie bierze odpowiedzialności za zawartość merytoryczną publikacji. Nie zwraca materiałów niezamówionych i zastrzega sobie prawo do skracania artykułów i korespondencji oraz opatrywanie ich własnymi tytułami.

Z wyrazami szacunku

Redakcja

WIZJE – KONCEPCJE – DOŚWIADCZENIA NASZEJ PLACÓWKI

„W edukacji zmiany – sukces uczniów murowany” czyli o planie pracy lokalnej sieci współpracy i samokształcenia nauczycieli w roku szkolnym 2017/2018

Powiatowy Ośrodek Poradnictwa Psychologiczno-Pedagogicznego i Doradztwa Metodycznego w Polkowicach w kolejnym roku szkolnym prowadzi sieć współpracy i samokształcenia nauczycieli jako jedno z działań w ramach projektu „W edukacji zmiany – sukces uczniów murowany”. Projekt jest realizowany w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Dolnośląskiego 2014-2020 i współfinansowany ze środków Unii Europejskiej, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Budżetu Państwa.

W bieżącym roku szkolnym, nauczyciele różnych specjalności z Zespołu Szkół w Polkowicach oraz z Zespołu Szkół w Chocianowie doskonalą się zgodnie z tematem przewodnim sieci: ROZWÓJ KOMPETENCJI CYFROWYCH W OBSZARZE MATEMATYCZNO-PRZYRODNICZYM. Współpraca nauczycieli i realizacja działań odbywa się w oparciu o Roczny Plan Pracy Sieci i została poprzedzona diagnozą potrzeb uczestników, pozyskaniem informacji i dyskusją wokół tematu sieci na pierwszym spotkaniu roboczym w październiku 2017 r.

W kolejnych miesiącach praca lokalnej sieci nauczycieli skupia się wokół realizacji działań mających na celu samokształcenie oraz wymianę doświadczeń. Nauczyciele poszukują w internecie wiedzy i materiałów z zakresu kompetencji cyfrowych i wspólnie tworzą netografię czyli zbiór linków do zasobów internetowych związanych z tematem sieci. Nadrzędnym celem jest pozyskanie kompetencji pozwalających na wykorzystanie technologii informatycznej i komunikacyjnej w nauczaniu i uczeniu się uczniów na miarę XXI wieku. Uczestnicy sieci poznają zasoby i narzędzia TIK, kryteria ich doboru oraz dyskutują o roli mediów społecznościowych i tendencjach rozwojowych w posługiwaniu się nowymi narzędziami.

W dalszym toku pracy sieci nauczyciele poznają modele wykorzystania TIK w pracy z uczniami, metody i formy pracy oraz konkretne aplikacje komputerowe wspomagające proces edukacyjny z poszczególnych specjalizacji. Tak zaplanowanemu doskonaleniu nauczycieli przyświeca jeden cel: wspieranie ucznia w osiągnięciu poszczególnych celów lekcji. Dlatego więc uczestnicy poznają sposoby wykorzystania tablicy interaktywnej, podstawy kodowania/programowania, różne rodzaje gier dydaktycznych i uczą się skuteczniej indywidualizować proces nauczania.

Ważnym elementem pracy sieci są szkolenia z ekspertami. W roku szkolnym 2017/2018 nauczyciele odbyli już szkolenie z zakresu tworzenia prezentacji w Prezi. Nauczyli się tworzyć własne szablony prezentacji, wprowadzać informacje typu tekst, zdjęcia, filmy, grafiki, diagramy i wykresy. Szczegółowe treści odbytego szkolenia przedstawiają się następująco:

- Konta i licencje Prezi
- Nawigacja w środowisku Prezi
- Ustawienie szablonu i dostosowywanie tła
- Dodawanie tekstu, hiperłącza, opcji formatowania
- Praca z obrazami i kształtami
- Wstawianie istniejących plików do Prezi
- Praca z muzyką

W ostatnich miesiącach funkcjonowania projektu nauczyciele udadzą się na dwudniowe szkolenie wyjazdowe, na którym rozwiną swoje umiejętności praktyczne i zdobędą nowe kompetencje cyfrowe, a także utrwalą dotychczas przestudiowane i przedyskutowane wiadomości. W efekcie warsztatów i całorocznej pracy sieci powstaną scenariusze konkretnych lekcji, program działań dydaktycznych, a także przeprowadzona zostanie lekcja pokazowa. Bez wątpienia, uczestnicy sieci pozyskają kompetencje cyfrowe na miarę nauczyciela XXI wieku.

Wiesław Ksenycz
koordynator sieci

Ogólne założenia zmian nauczania historii w nowej podstawie programowej

Nowa podstawa programowa obowiązująca od września w szkołach podstawowych, łączy ze sobą obszary z II i III części etapów edukacyjnych z dotychczasowej podstawy programowej. Odpowiadają one treściom zawartym w przedmiocie historia i społeczeństwo dla klas IV–VI w szkole podstawowej oraz w przedmiocie historia dla gimnazjum. Zgodnie z wcześniej obowiązującą podstawą programową uczniowie szkoły podstawowej rozpoczynali naukę od refleksji nad sobą i otoczeniem społecznym, a kończyli ją na roku 1989. W gimnazjum nauczyciele realizowali tematykę od najdawniejszych dziejów człowieka, aż do tzw. „sprawy polskiej w czasie I wojny światowej”. Treści nauczania w szkole podstawowej ograniczone były jedynie do zaprezentowania ogólnych informacji z historii Polski, Europy i świata. Natomiast w gimnazjum charakteryzowała je znacznie większą dokładność, szczególnie w odniesieniu do historii Polski. Chociaż w opinii wielu nauczycieli nawet w tym obszarze występowały liczne luki i pominięcia.

Problematyka z którą uczeń ma zapoznać się w czasie lekcji historii według założeń nowej podstawy programowej nie ulega zasadniczej zmianie. Ogólne cele kształcenia nie zostały w niej radykalnie przeformatowane, ani w obszarach chronologii historycznej, analizy, interpretacji historycznej, ani też w obszarach tworzenia narracji historycznej. Zasadnicze zmiany w nauczaniu historii, mają jednak miejsce od pierwszego zetknięcia się z nową podstawą programową ucznia w klasie IV, oraz w wymiarze sformułowania celów o charakterze wychowawczym, obejmujących w całości cykl nauczania w szkole podstawowej. W nowej podstawie programowej zaplanowane zostały one w ścisłej korelacji z językiem polskim. Za istotne uznane zostało rozbudzenie miłości do Ojczyzny i do języka ojczystego, oparte na poznawaniu postaci z historii Polski, których dokonania miały trwały wpływ na naszą historię. Nauczanie historii ma więc w zamyśle twórców nowej podstawy nauczania, kształtować poczucie więzi z Polską, rozwijać świadomość obywatelską oraz budować postawy szacunku i odpowiedzialności za własne państwo.

Realizacja tych celów ma nastąpić poprzez położenie szczególnego nacisku na poznawanie dziejów ojczystych, gdzie historia powszechna, przedstawiana będzie jedynie jako tło dla wydarzeń rozgrywających się w Polsce. W jej nauczaniu uwypuklone zostały przede wszystkim te treści, które miały istotny wpływ na losy Polski i Polaków. Emocjonalny stosunek ucznia do dziejów ojczystych w zamyśle twórców wprowadzanych zmian, powinien być kształtowany od już pierwszych lekcji historii w klasie IV. Służyć temu ma koncentracja nauczania o postaciach które miały doniosłe znaczenie dla kształtowania polskiej tożsamości kulturowej oraz które w trwały sposób określiły nasze dzieje, począwszy od fundamentalnych wyborów dokonywanych przez Mieszka I, aż po zbiorowy wysiłek licznych bohaterów „Solidarności”.

Całkowitą nowością w nauczaniu historii w nowej podstawie programowej jest zestaw tematów dla klasy IV. Z założenia wskazana w nich problematyka jest istotnym czynnikiem budowy świadomości historycznej i ma ona wpływać na kształtowanie u uczniów postaw obywatelskich a także patriotycznych. Uczeń kończąc szkołę podstawową, ma więc wiedzieć, że nie sposób zbudować przyszłości bez znajomości historii. W dotychczasowej podstawie programowej zagadnienia z tego obszaru sytuowane były na drugim planie. Przywiązywano w niej znaczącą uwagę do chronologii historycznej, analizy i interpretacji historycznej oraz do tworzenia narracji. W treściach nauczania ograniczono dzieje ojczyste oraz historię Polski z ostatnich dwóch stuleci, co utrudniało kształtowanie postaw obywatelskich, rozwijanych o znajomość i zrozumienia własnej, narodowej historii, oraz wydarzeń, formułujących naszą teraźniejszość.

Zgodnie z założeniami nowej podstawy programowej, wykładnia dziejów w kolejnych klasach ma mieć nadal charakter liniowy. Zaleca się jednak, aby program klasy V, w którym narracja rozpoczyna się od prezentacji osiągnięć cywilizacji starożytnych (tu jako nowość pojawia się nie istniejąca wcześniej w podstawie programowej tematyka dotycząca Indii i Chin), kończył się na omówieniu konstytucji *nihil novi*, jako zamknięciu jednego z etapów przemian ustrojowych w Polsce.

Tematyka klasy VI powinna rozpoczynać się od prezentacji zagadnień związanych z okresem wielkich odkryć geograficznych a kończyć tematyką dotyczącą epoki napoleońskiej.

Materiał klasy VII obejmuje treści historyczne poczynając od Europy po kongresie wiedeńskim aż po zawiązanie antypolskiego sojuszu pomiędzy Niemcami a Związkiem Sowieckim w dwudziestolecie międzywojennym.

Zakres tematyczny realizowany w klasie VIII, zamykający szkołę podstawową, ma obejmować okres historii od wybuchu II wojny światowej, a kończyć się przystąpieniem Polski do UE.

Nowa podstawa programowa kładzie zdecydowanie silniejszy nacisk szczególnie na dzieje ojczyste, oraz na historię dwóch ostatnich stuleci. Według twórców zmian wynika to z potrzeby kształtowania u uczniów postaw obywatelskich, które wymagają znajomości i rozumienia własnej, narodowej historii, jak też i wszystkich wydarzeń, formujących naszą teraźniejszość.

W nowej podstawie programowej, w odróżnieniu od dotychczasowej, poszerzono obszar chronologiczny nauczanych treści oraz w znaczący sposób rozbudowano tematykę dziejów ojczystych, nieznacznie poszerzając zakres tematyki dotyczącej historii dziejów powszechnych.

Grzegorz Kochman

O bankach dobrych praktyk

Wzajemne dzielenie się przez nauczycieli wiedzą i doświadczeniem zawodowym to niewątpliwie korzystne działania, owocujące propagowaniem efektywnych rozwiązań metodycznych. Bardzo cenne są wszelkie przedsięwzięcia w ramach funkcjonowania sieci współpracy i samokształcenia, służą bowiem rozwojowi kompetencji nauczycieli oraz nierzadko wdrażaniem w szkołach czy przedszkolach szeroko pojętych innowacji edukacyjnych.

Warto zauważyć, że w placówkach oświatowych wymiana doświadczeń może przebiegać w ramach działalności znanych od dawna zespołów samokształceniowych. Również szkolenia, w których biorą udział nauczyciele, są okazją do bliższego przyjrzenia się metodom i technikom stosowanym z powodzeniem w procesie dydaktycznym.

Poniżej przedstawione są propozycje rozwiązań metodycznych do wykorzystania w codziennej pracy nauczycieli, dla których istotne jest wspieranie dzieci i młodzieży w rozwijaniu kompetencji szkolnych, także zainteresowań i uzdolnień. Materiał został zebrany w formie zapisów pochodzących z banków dobrych praktyk.

Przykład 1.

BANK DOBRYCH PRAKTYK

w zakresie rozwijania kompetencji czytelniczych dzieci i młodzieży.

Materiał zgromadzony na podstawie doświadczeń Uczestników seminarium nt. **Jak rozwijać kompetencje czytelnicze dzieci i młodzieży? – o dobrych praktykach** – w dniu 17.11.2016 r. oraz Uczestników Sieci Współpracy i Samokształcenia Nauczycieli wspierających rozwój kompetencji czytelniczych uczniów:

- mini-projekt „Przyjaźń z biblioteką” – żeby dzieci polubiły to miejsce; przeuroczy kącik czytelniczy – kanapki, sofki; gry stolikowe, manualne, konstrukcyjne; tydzień książki historycznej/ podróżniczej itp.;
- wycieczka do mediateki we Wrocławiu (koło TVP, okolice ul. Karkonoskiej);
- bookcrossing;
- teatr lektoralny – starsi uczniowie w odpowiednich kostiumach czytają młodszym;
- noc w bibliotece (cała noc, np. z duchami); wykorzystanie kserokopii planu ewakuacyjnego szkoły – grupy według dwóch map mają odnaleźć książki i zadania, rozwiązać je; konieczny rekwizyt to latarka;
- „Jak nie czytam, jak czytam”;
- czytanie non-stop np. na babcinym fotelu, może być wykorzystany mikrofon;
- ostatni żywot książki dla dzieci – kartki książki najstarszej z najstarszych rozwieszone jak pranie z doklejonymi nogami, kapeluszami itp.;
- „Wielka kąpiel wszystkich książek” – czyli każda klasa według grafiku zajmuje się starannym czyszczeniem zwłaszcza starych książek;
- „Rzucam wszystko i czytam”/ „Alarm czytelniczy” – umowa z wychowawcami i nauczycielami ws. możliwości cichego czytania przez uczniów wybranych książek przez dziesięć minut na różnych lekcjach;
- biblioterapia – np. „Bajka o ciepłym i puchatym”;
- współpraca z biblioteką publiczną – spotkania autorskie dla dzieci i młodzieży;
- Klub Małego Czytelnika/ Klub Przyjaciół Książki – z planami pracy, z licznymi, błyskawicznymi konkursami, z nagrodkami;
- wystawka „staroci”, również innych książek;
- konkurs na dzienniczek lektur;
- konkurs – ilustrowanie czytanego tekstu – na bieżąco lub po przeczytaniu;
- recenzje przeczytanych książek, polecanie ich innym czytelnikom;
- wykorzystanie czasopism – np. wspólne czytanie dowcipów;
- plebiscyt na najciekawszą książkę – głosowanie, a w efekcie sporządzenie listy pozycji do zakupu;
- loteria co piątek – gadżety, słodycze do wylosowania przez czytelników wypożyczających książki – uwaga: mogą być losy puste;
- „Zaczytana Klasa” – strażnik czasu pilnuje go – przez dziesięć minut, codziennie odbywa się w klasie głośne czytanie konkretnej książki; wszystkie „przeczytane” minuty zapisuje i sumuje biblioteka szkolna; zwycięska klasa otrzymuje atrakcyjną nagrodę, np. ufundowaną przez Radę Rodziców;
- „Noc w nie naszej bibliotece” – wymiana z zaprzyjaźnionymi szkołami;
- zajęcia czytelnicze dla dzieci i młodzieży z wykorzystaniem iPadów.

Przykład 2.

BANK DOBRYCH PRAKTYK

- seminarium **Efekty pracy z lekturą - jak kształcić umiejętności rozumienia i interpretacji różnego rodzaju komunikatów?**, 21.11.2017 r. – z doświadczeń własnych uczestników dotyczących pracy nad generowaniem refleksji prowadzących w efekcie ucznia do zintegrowanego rozwoju oraz uznania związku z rodzimą tradycją i kulturą;
- karty pracy uwzględniające ćwiczenia w czytaniu i pisaniu ze zrozumieniem oraz np. pojęcia teoretyczno-literackie:

1) KARTA PRACY

Jan Kochanowski: „Na lipę”

1. W utworze J. Kochanowskiego podmiotem lirycznym (osobą mówiącą) wydaje się, które zaprasza do wypoczywania w cieniu liści. Lipa wylicza swoje, obiecuje wiele przypadkowemu gościowi.

2. We fraszce J. Kochanowskiego pt. „Na lipę” można dostrzec (inaczej – personifikację) drzewa.

Świadczą o tym słowa:

.....
.....

ODMIANY PRZENOŚNI

UOSOBNIENIE
(personifikacja)

np.

.....

OŻYWNIENIE
(animizacja)

np.

.....

2) KARTA PRACY

Lekcja

Data

Temat: Jakie wydarzenia zostały przedstawione i jakie problemy poruszono w „Bajkach robotów”?

[Lekcja w pracowni komputerowej – wykorzystanie edytora tekstu]

Ćwiczenie.

Wykaż się znajomością treści i tematyki „Bajek robotów”. Uzupełnij tabelę wyrazami oraz ich połączeniami z ramek, korzystając z funkcji „wytnij” – „wklej”.

W miejsca wy kropkowane należy samodzielnie wpisać potrzebne informacje.

Tytuły bajek	Miejsca zdarzeń	Co się wydarzyło?	Poruszone problemy
„Trzej elektrycerze”			
„Uranowe uszy”			
„Jak Erg Samowzbudnik Bładawca pokonał”			
„Skarby króla Biskalara”			
„Jak Mikromił i Gigacyan ucieczkę mgławic wszczęli”			
„Bajka			
o maszynie cyfrowej,			
co ze smokiem walczyła”			
„Doradcy króla Hydropsa”			
„Bajka o królu Murdasie”			
„Wielkie lanie”			

królestwo, w którym odznaczano konstruktorów m.in. Orderem Wielkiej Sprężyny
królestwo, którego władca śnił i kontr śnił
Cyprozja, Księżyc i „droga czarna, gwiazdami nabijana”
królestwo Boludara oraz m.in. Koldeja, Maestrycja czy kraj Pygmeliantów

prawdziwie uzdolniony konstruktor wyszedł zwycięsko z trzech prób, którym poddał go okrutny król rozmiłowany w gromadzeniu bogactw
pewien pomysłowy „śmiałek” rzekomo wyruszył w kosmiczną podróż i pokonał potwora w ciągu „jednego roku i niedziel sześciu”
wielki, podstępny konstruktor został surowo ukarany za swoje żarty, a potem wysoko odznaczony „ambitny i strachliwy” władca pewnego królestwa oszalał i zbyt polegał na marzeniach sennych

opłakane skutki niepohamowanej żądz władzy
nieuchronność kary dla zbyt okrutnych i chciwych władców
zmiennosc losu i niesprawiedliwe wywyższanie tych, którzy potrafią się skutecznie przechwalać
wyjątkowa złośliwość ludzi – istot owładniętych żądzą niszczenia

-
- formy dziennikarskie, np. artykuł o charakterze informacyjnym, wywiad z bohaterem utworu czy reportaż z nutką sensacji;
 - gry dydaktyczne do lektur;
 - karty informacji o książce/lekturze;
 - metody/techniki aktywizujące, pozwalające generować i selekcjonować pomysły (np. drzewo decyzyjne, poker kryterialny, metoda ZWI);
 - scenki, inscenizacje;
 - odwiedzenie Muzeum Pana Tadeusza we Wrocławiu;
 - przygotowanie krzyżówki dla kolegi/ koleżanki;
 - metoda projektu – np. w odniesieniu do lektury pt. „Chłopcy z Placu Broni”.

Przed realizacją cyklu lekcji:

1. podział na grupy 4-5-os. wg uznania uczniów,
 2. przydzielenie grupom zadania/zagadnienia przez nauczyciela (np. opis bohatera, przedstawienie sylwetki autora itp.),
 3. ustalenie harmonogramu,
 4. praca w czasie spotkań w szkole (czytelni) i poza nią,
 5. prezentacja efektów pracy – jedno zadanie na jednej lekcji (uczniowie pokazują plakaty, prezentacje multimedialne, książki itp.);
- uczenie umiejętności dobierania słów, które pozwalają adekwatnie wyrażać przeżycia i stany emocjonalne:

W trosce o dostrzeżenie przez uczniów pozytywnych doznań :)

– ćwiczenia słownikowe

Skojarzenia ze słowem: **ZADOWOLENIE**

wszystko co przychodzi na myśl - dobry obiad, smaczny deser, modne ubrania, ciekawa gra/ książka, pochwała od rodziców/ nauczycieli, sympatia/ zainteresowanie/aprobata kolegów, radosny nastrój...

rzeczowniki - radość, przyjemność, zachwyt, ulga, pocieszenie, urozmaicenie, różnorodność, atrakcyjność...

przymiotniki i imiesłowy przymiotnikowe - radosny, przyjemny, zachwycony, zachwycający, pocieszony, pocieszający/ e, urozmaicony, różnorodny, atrakcyjny...

czasowniki - cieszyć się, czuć ..., czuć się ..., zachwycać się, ulżyć, pocieszyć, pocieszyć się, urozmaicać, uatrakcyjnić...

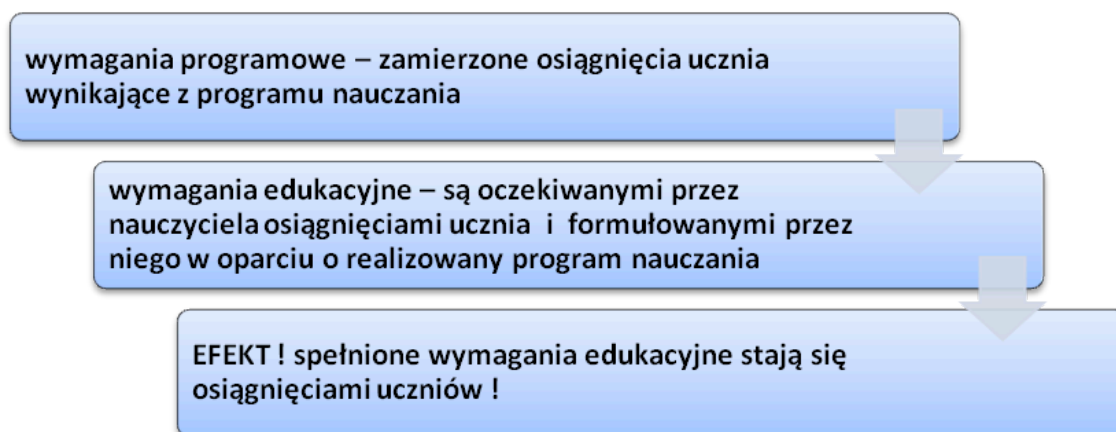
przysłówki - radośnie, przyjemnie, zachwycająco, pocieszająco, rozmaicie, różnorodnie, atrakcyjnie...

wyrażenia przyimkowe - z radością, z przyjemnością, z zachwytem, z ulgą...

Dorota Szmidt

Dostosowanie wymagań edukacyjnych – kilka uwag...

INTERPRETACJA POJĘĆ:

Kto powinien określać na czym konkretnie ma polega dostosowanie wymagań edukacyjnych do indywidualnych potrzeb psychofizycznych i edukacyjnych ucznia, u którego stwierdzono trudności, uniemożliwiające sprostanie tym wymaganiom?

PORADNIA

daje wskazania ogólne na podstawie badań diagnostycznych, zaś

NAUCZYCIELE

konkretyzują je w ciągu bezpośredniej pracy z dzieckiem.

INSPIRACJA

Aby był efekt – nauczyciel:

- podejście typu „dziecko ma problem i chcę mu pomóc”
- zapoznać się wnikliwie z treścią opinii lub orzeczenia
- zgromadzić wiedzę na temat stwierdzonych deficytów, zaburzeń (co oznaczają, jaki mają wpływ na naukę, w jaki sposób będą utrudniały proces nabywania wiedzy)
- programowanie dostosowania wymagań edukacyjnych
- sformułować wymagania edukacyjne na dwóch, trzech poziomach
- bazowanie na zasobach
- selekcja elementów treści nauczania, analiza podstawy programowej
- realizacja przyjętych strategii i monitorowanie postępów
- ocenianie zgodnie ze sformułowanymi wymaganiami – ocenianie wspierające
- dostosowanie wymagań edukacyjnych, metod, form pracy

REALNE PLANOWANIE PROCESU KSZTAŁCENIA

- musi sam przed sobą potwierdzić, że: akceptuje w pełni dziecko, posiada podstawową wiedzę i zna źródła wzbogacania jej, jest pełen nadziei na sukces dziecka, posiada potrzebę doskonalenia tego, co spotyka, poszukuje ciągle nowych rozwiązań

Aby był efekt – zespół nauczycieli:

współpraca i przestrzeganie ustalonych zasad:

- dostosowanie wymagań edukacyjnych,
- metody i formy pracy
- organizacja otoczenia
- współpraca z rodziną
- system oceniania
- uczeń w zespole klasowym
- monitorowanie procesu nauczania i uczenia, ograniczeń i potrzeb, efektów w nauce, zachowaniu
- współpraca ze specjalistami w razie potrzeby

Aby był efekt – rodzice, uczeń

- interpretacja i sformułowanie oczekiwań – diagnoza i opinia/orzeczenie poradni to „początek zmian”
- ustalenie i egzekwowanie zasad współpracy oraz metod i form pracy z uczniem „postawa i relacja partnerska” (zasady jawne i jasne – znaczą to samo)
- komunikaty kierowane muszą być konstruktywne „ocenianie i radzenie to zachowania, które towarzyszą postawie wyższościowej”, unikać kategorii „czarno-biało”, „tak-nie”, „poprawne-niepoprawne”, „słuszne-niesłuszne”
- wspierać rodziców tzn. wsparcie emocjonalne, informacyjne.

Pomoc psychologiczno-pedagogiczna polega na:

- rozpoznawaniu i zaspokajaniu indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych ucznia
- rozpoznawaniu indywidualnych możliwości psychofizycznych ucznia
- czynników środowiskowych wpływających na jego funkcjonowanie w szkole

w celu:

wspierania potencjału rozwojowego ucznia i stwarzania warunków do jego aktywnego i pełnego uczestnictwa w życiu szkoły oraz w środowisku społecznym.

W związku ze zmianą przepisów prawnych od 1 września 2017 r. polecam opracowanie ORE www.ore.edu.pl

„Uczeń ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w systemie edukacji w świetle nowych przepisów prawa oświatowego”

Warszawa 2017

Renata Czapczyńska

TO SIĘ WYDARZYŁO

„Dzieci mają głos”

W październiku 2017 r. w Szkole Podstawowej nr 3 w Polkowicach rozpoczęły się Konferencje Uczniowskie z cyklu „Dzieci mają głos” z udziałem ekspertów. To nowa forma aktywności i zaangażowania uczniów. Jej celem jest zainteresowanie uczniów ważnymi, czasem kontrowersyjnymi tematami, uczenie dyskusowania o nich, analizowania różnych punktów widzenia, wyrabiania własnych opinii i wypowiadania ich na forum... bo własne zdanie ma każdy, tylko jak przekonać innych do własnych racji?

Na każdą konferencję zapraszani są eksperci, w zależności od tematu spotkania: psycholodzy, pracownicy marketów, styliści, rodzice, terapeuci osób niepełnosprawnych. Dyskutanci wcześniej przygotowują się do dyskusji, a następnie wyrażają swoje poglądy. W roku szkolnym 2017/18 odbyła się II edycja konferencji (4 spotkania). Wzięło w nich udział ponad 60 uczestników, zainteresowanie jest więc bardzo duże. Uczniowie podejmują ważne dla siebie tematy, ale też aktywnie odnoszą się do bieżących kwestii społecznych.

Oto tematy dyskusji:

1. Czy kary są potrzebne?
2. Niepełnosprawni są wśród nas.
3. Uczniowski szyk czyli szkolna moda.
4. Szkoła ośmioklasowa – oczekiwania i obawy.
5. Czy markety powinny być otwarte w niedzielę?
6. Ojczyzna – co to dla mnie znaczy?
7. Klasowe osobowości czy osobliwości?
8. Przestańcie mi rozkazywać!
To moja sprawa, co robię.

Kolejna edycja konferencji uczniowskich w październiku 2018r. Tematów do rozmów z pewnością nie zabraknie. Inicjatorem przedsięwzięcia jest Elżbieta Turbińska – pedagog szkolny. Spotkania organizowane są przy współpracy z opiekunem SU Weroniką Maraj, pedagogiem szkolnym Justyną Wojcińską i psychologiem szkolnym Sarą Cybruch.

Elżbieta Turbińska

Warsztaty dydaktyczno-wypoczynkowe w Domu Wczasów Dziecięcych w Przemkowie uczniów Szkoły Podstawowej nr 1 w Polkowicach

Uczniowie klas III Szkoły Podstawowej nr 1 w Polkowicach pod opieką wychowawców: A.Kureń, A.Szkudlarek i R.Janczak wyjechali na warsztaty do Przemkowa. Dzieci, uczestnicząc w różnorodnych zajęciach, poszerzały swoją wiedzę i umiejętności w zakresie edukacji polonistycznej, przyrodniczej, muzycznej i społecznej.

„Wyprawa odkrywców” do przemkowskiego lasu w poszukiwaniu oznak późnej jesieni była okazją do obserwacji przyrody i prezentacji uczniowskich wiadomości związanych z życiem roślin i zwierząt.

Uczniowie uczestniczyli również w warsztatach: „Taniec współczesny”, „Tworzenie koralików”, „Kolorowe mydełka”, „Piernikowy świat Wandzi” oraz „Jesienne zakładki do książek”. Było ognisko i pieczenie kiełbasek. Wszyscy chętnie i aktywnie brali udział w prowadzonych zajęciach, które były okazją do pogłębienia swojej wiedzy, rozwijania zainteresowań, nabywania wiadomości „inaczej” oraz do lepszego wzajemnego poznania się.

Alicja Kureń

Andrzejkowe wróżby, tańce, zabawy

Człowiek często myśli o tym, co go jeszcze spotka w życiu. Planuje, marzy, fantazjuje... I gdy nadarzy się okazja, jaką jest andrzejkowy zwyczaj, rozpoczyna wróżenie, by uchylić choć rąbek tajemnicy przyszłości. Każdy powód jest dobry, by dobrze się bawić. Wiedzą, o tym uczniowie I –III ze Szkoły Podstawowej nr 1 w Polkowicach.

Zabawę rozpoczęto od wróżb. Dzieci w swoich klasach miały przygotowane stanowiska, przy których mogły dowiedzieć się, w jakim kraju zamieszkają, jak na imię będzie miała miłość ich życia, czy w przyszłości będzie im się powodzić. Oczywiście nie zabrakło lania wosku i odczytywania tajemnych znaków mówiących o tym, jak w przyszłości będzie wyglądało ich życie.

Na holu szkoły przygaszono światła, w tle zaczęły rozbrzmiewać pierwsze dźwięki muzyki. Tańcom nie było końca. Uczniowie długo będą wspominać tą zabawę!

Alicja Kureń

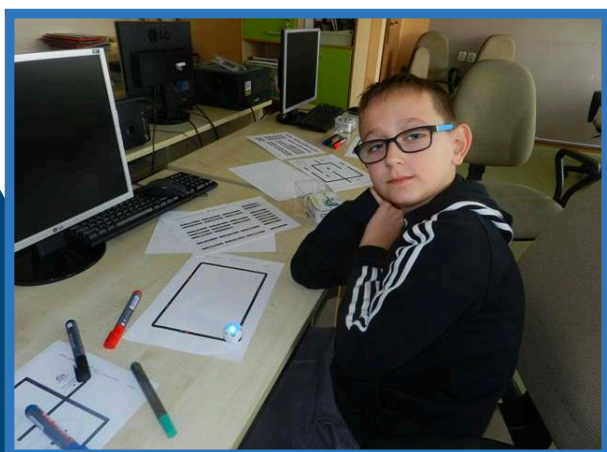

INTERESUJĄCE PRZEDSIĘWZIĘCIA

W odpowiedzi na współczesne wyzwania...

Szkoła Podstawowa nr 3 w Polkowicach kolejny raz przystąpiła do Programu „Mistrzowie Kodowania”. W tym roku szkolnym jest to piąta edycja, a polkowicka szkoła uczestniczy w nim po raz trzeci. Jest to ogólnopolski, bezpłatny i innowacyjny program edukacyjny Samsung Electronics Polska, który jest odpowiedzią na rzeczywiste potrzeby oraz wyzwania społeczne i edukacyjne. Gwarantuje rozwój umiejętności uczestników w zakresie programowania przy jednoczesnym kształtowaniu kompetencji miękkich - m.in. kreatywności, umiejętności pracy w grupie, kompetencji komunikacyjnych. Program ma na celu:

- Upowszechnienie nauki programowania w polskich szkołach na każdym etapie edukacyjnym - w szkołach podstawowych, gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych.
- Upowszechnianie nowoczesnego podejścia do edukacji i włączanie w proces uczenia się i nauczania nowych technologii rozumianych, jako narzędzie.
- Kształcenie nauczycieli/edukatorów różnych przedmiotów w zakresie kompetencji przyszłości.
- Wsparcie nauczycieli/edukatorów w pracy z uczniami w zakresie nauki programowania i technologii informacyjno-komunikacyjnych.
- Tworzenie wciąż nowych materiałów edukacyjnych i upowszechnianie ich na wolnej licencji.
- Wpływanie na system edukacji w Polsce i wprowadzenie w nim realnych zmian (zaangażowanie w projekt wprowadzenia nauki programowania do szkół od września 2016 r.)¹

1. Mistrzowie Kodowania - w stronę nowoczesnej edukacji, https://www.google.pl/search?q=mistrzowie+kodowania&ie=utf-8&oe=utf-8&client=firefox-b-ab&gfe_rd=cr&dcr=0&ei=hYYWWvTkC63i8Af1obvIBw, 23.11.2017r.

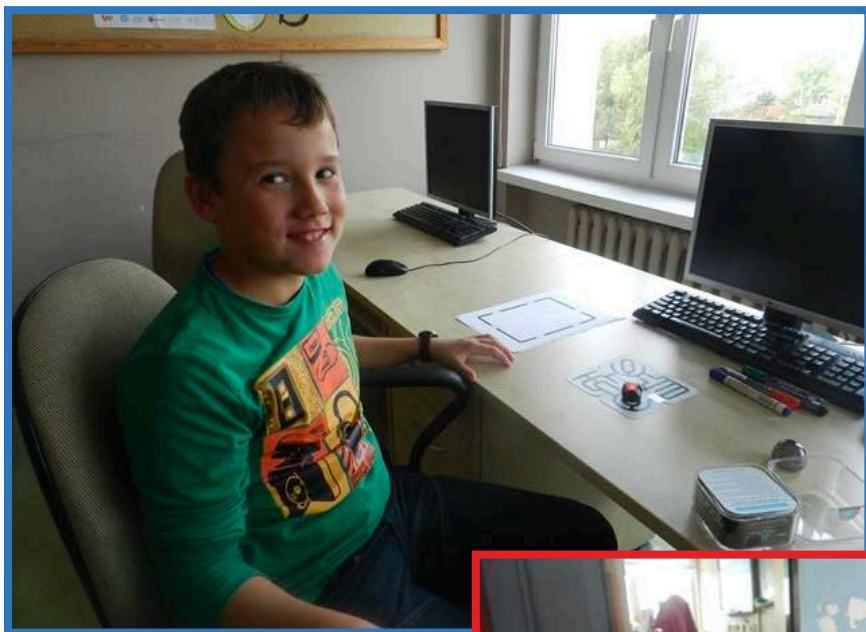
W ramach udziału w programie Mistrzowie Kodowania dzieci z „trójki” uczą się programowania w kilku językach: Scratch Junior, Báltie, Scratch, Logomocja, C++.

Od września 2017 r. działa Akademia Programowania, gdzie chętni uczniowie ze wszystkich polkowickich szkół podstawowych mogą rozwijać umiejętność rozwiązywania problemów algorytmicznych przy pomocy języka C++.

Na zajęciach dodatkowych budują i sterują robotami. Uczniowie mają do dyspozycji zestawy Klocków Lego Mindstorms, Ozoboty oraz roboty z serii Edison.

Bardzo atrakcyjny okazał się dla uczniów Ozobot. Mały, ale bardzo inteligentny robot do nauki programowania. Zdobywca tytułu Zabawka Roku 2016 w Polsce, a także zdobywca głównych nagród w kategorii „Best Robot” na międzynarodowych targach w USA Robot zabiera dzieci (w wieku od 5 lat) w niesamowitą przygodę rysowania, rozwiązywania problemów i pracy grupowej. Za pomocą kolorowych kodów (na kartce papieru lub tablecie) dzieci programują zadania, które wykonuje ozobot.

Dzięki zaangażowaniu i kreatywności nauczycieli biorących udział w programie uczniowie mogą brać udział w ciekawych projektach np. „Europejski Tydzień Kodowania”, „Godzina Kodowania”. Stałym elementem pracy z uczniami stały się iPady i inne tablety, a instalowane na nich aplikacje wzbogacają i uatrakcyjnają proces lekcyjny.

Ciekawą alternatywą dla programowania, którą wykorzystują podczas procesu lekcyjnego nauczyciele zajęć komputerowych oraz informatyki w SP 3 w Polkowicach jest gra planszowa ScottieGo! Gra jest połączeniem realnych, kartonowych klocków służących do pisania przez graczy programów oraz aplikacji, która pozwala zeskanować te programy i przekształcić je na ruch i zachowanie Scottie'go oraz poznanych w grze innych bohaterów. W dziesięciu modułach w wersji edukacyjnej i siedmiu w wersji dla użytkowników domowych na graczy czeka szereg zadań o rosnącym poziomie trudności, które pozwalają uczniom i nauczycielom sprawnie rozwijać kompetencje w zakresie programowania².

Dla autorów programu niezwykle ważni są również nauczyciele, bowiem jakość edukacji zależy od ich wiedzy, umiejętności, stosowanych metod, ale także od reprezentowanych przez nich postaw i wartości. Mistrzowie Kodowania inwestują w rozwój nauczycieli poprzez organizację darmowych szkoleń, warsztatów i konferencji. Ponadto wszyscy nauczyciele, którzy w swojej pracy podejmują działania innowacyjne i wykorzystują nowe technologie w procesie nauczania mogą liczyć na wsparcie i pomoc organizatorów.

Zdaniem nauczycieli biorących udział w programie edukacyjnym „programowanie sprzyja rozwojowi intelektualnemu i kreatywności dzieci, a także w dalszej perspektywie może ułatwić im znalezienie dobrej pracy, w różnych, niekoniecznie związanych z informatyką dziedzinach. Należy też dodać, że umiejętność tworzenia oprogramowania jest jednym z filarów innowacyjnej gospodarki, przez co niesie korzyści nie tylko dla jednostek, ale całego społeczeństwa”³

Adrianna Ciupka

2. https://edumax.com.pl/product-pol-3351-ScottieGo.html?gclid=EAlaQobChMI8teF0bnU1wIVkZAYCh20QJkEAYASAAEgIT6_D_BwE
3. http://mistrzowiekodowania.samsung.pl/programowanie_jako_jezyk-p3.html, 23.11.2017r.

E-Twinning dla każdego

E-Twinning to platforma internetowa, na której spotykają się nauczyciele z różnych krajów europejskich by nawiązać współpracę, realizować wspólne projekty, dzielić się swoim doświadczeniem i wiedzą. Korzystają z niej również uczniowie klasy IV i V Szkoły Podstawowej w Parchowie, którzy od października biorą udział w projekcie „e-friend” i wymieniają się mailami ze swoimi rówieśnikami z Hiszpanii i Grecji.

Komunikacja w języku angielskim odbywa się na specjalnie wydzielonej przestrzeni tzw. Twinspace, do której dostęp mają tylko zaangażowane w projekt szkoły partnerskie. Można na niej umieszczać zdjęcia, filmy i pliki z różnymi materiałami, które powstały w trakcie realizacji projektu. Każdy uczeń ma tam swoją skrzynkę mailową, z której średnio raz w miesiącu wysyła maile do przypisanych mu kolegów z innych szkół partnerskich. Pierwsze lody zostały już przełamane. Uczniowie musieli się przedstawić i napisać kilka zdań o sobie. W kolejnych mailach uczniowie opiszą swoją szkołę, przedmioty, których się uczą, miejscowość, swoje ulubione rzeczy, zainteresowania oraz przepisy na tradycyjne potrawy w danym kraju. Już wkrótce wyślą tradycyjną pocztą własnoręcznie wykonane kartki z życzeniami świątecznymi. Projekt cieszy się dużym zainteresowaniem wśród uczniów, którzy ze zniecierpliwieniem czekają na kolejne maile i często sprawdzają swoje skrzynki mailowe.

Jako nauczyciel języka angielskiego uważam, że jest to świetny sposób na utrwalanie bieżącego materiału i motywowanie uczniów do nauki. Przy okazji poszerzają oni swoje horyzonty i przełamują stereotypy. Mam nadzieję, że projekt jest pierwszym krokiem do dalszej współpracy między szkołą w Parchowie i szkołami w Juneda (Hiszpania) i Thesprotiko (Grecja).

Małgorzata Szydłowska

GODNE UWAGI

Szukam, czytam, kombinuję, by pokonać lekcyjną nudę :)

Każdy z nas zdaje sobie sprawę, że dzisiejsze nauczanie zdecydowanie odbiega i różni się od tego sprzed 18 lat – wtedy właśnie rozpoczynałam pracę w zawodzie nauczyciela. Składa się na to wiele czynników, ale to nie o nich chcę pisać. Poproszono mnie, bym podzieliła się swoim doświadczeniem, warsztatem pracy jako polonista. To, o czym tu można przeczytać, nie jest moim autorskim pomysłem czy projektem, ale syntezą własnych poszukiwań, ciekawych rozwiązań metodycznych, zastosowanych przeze mnie w pracy z uczniami. Po prostu lubię usiąść, poszukać czegoś ciekawego, poczytać i przygotować niespodziankę swoim uczniom. Co tracię? Wiecie doskonale!). Co zyskuję? Zaskoczenie, zainteresowanie, zaangażowanie w pracę, często lepsze wyniki dydaktyczne swoich podopiecznych.

POMYSŁ PIERWSZY

Niedługo minie rok, gdy wpadłam na trop myślografii (myślenie wizualne, sketchnoting), której fanką i popularyzatorką w naszym kraju jest pani Agata Baj. To nic innego jak współczesna notatka dla współczesnego ucznia: szybka, prosta, schematyczna, nieco kolorowa, z prostym rysunkiem, najlepiej humorystycznym. Nadaje się do nauki literatury, gramatyki, ortografii i pisania, rewelacyjna nie tylko na języku polskim, ale także na innych przedmiotach i w życiu codziennym. Dziewczyny uwielbiają taki sposób notowania, chłopcy – nie wszyscy, ale uwierzcie i najtwardsi twardziele topnieją, gdy nieustannie powtarzam, że nasz mózg uwielbia kolory, różnego rodzaju i wielkości litery, a przede wszystkim rysunki – zabawne, do naszych, i tylko naszych, skojarzeń. Więcej informacji i sporo przykładów znajdziecie oczywiście w internecie. Na fotografiach kilka moich pomysłów.

Przykład 1.

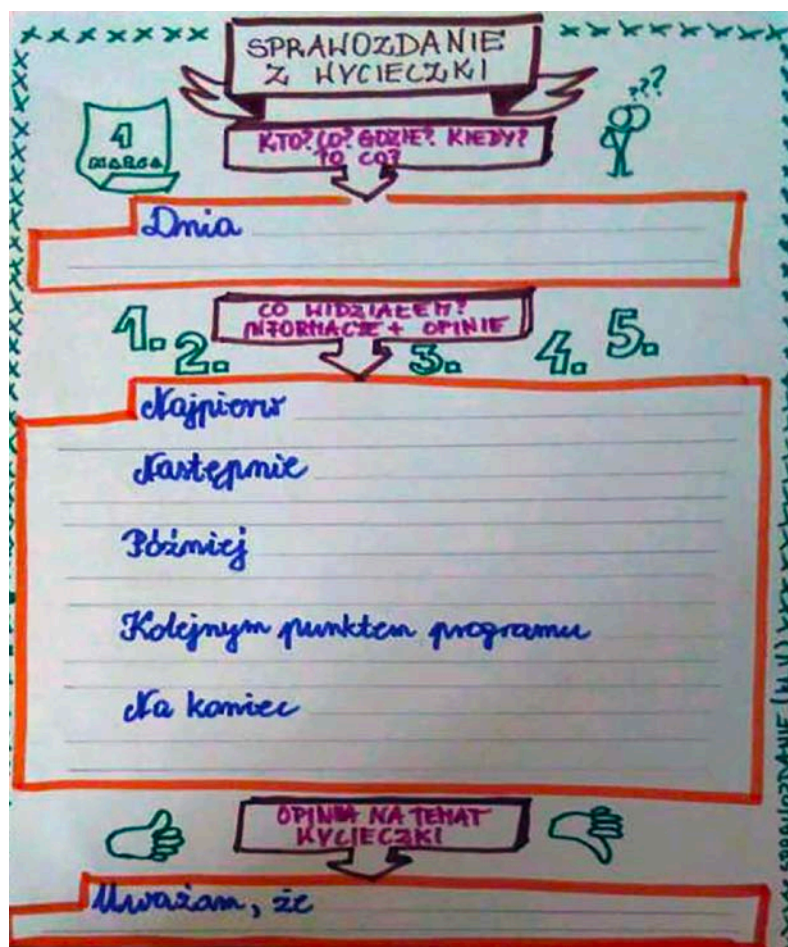
BAJKA - podsumowanie

Przykład 2.
CO TO JEST ALEGORIA

Przykład 3.
JAK NAPISAĆ
SPRAWOZDANIE

POMYSŁ DRUGI

Od czasu do czasu przygotowuję uczniom „notatkę przestrzenną”. To moja własna nazwa na określenie elementów, które stosuje się do przygotowania lapbooka. Wybieram kształt, robię na nim notatki, zostawiam miejsce na przykłady uczniów lub odwrotnie: podaję przykłady, a uczniowie zapisują wnioski. Wklejają do zeszytu, niektórzy kolorują, „wachlują” ruchomymi skrzydełkami. Dzieciaki to uwielbiają. Zgadnijcie, dlaczego. „Bo wtedy mniej piszemy!” - ale to niepedagogiczne:)

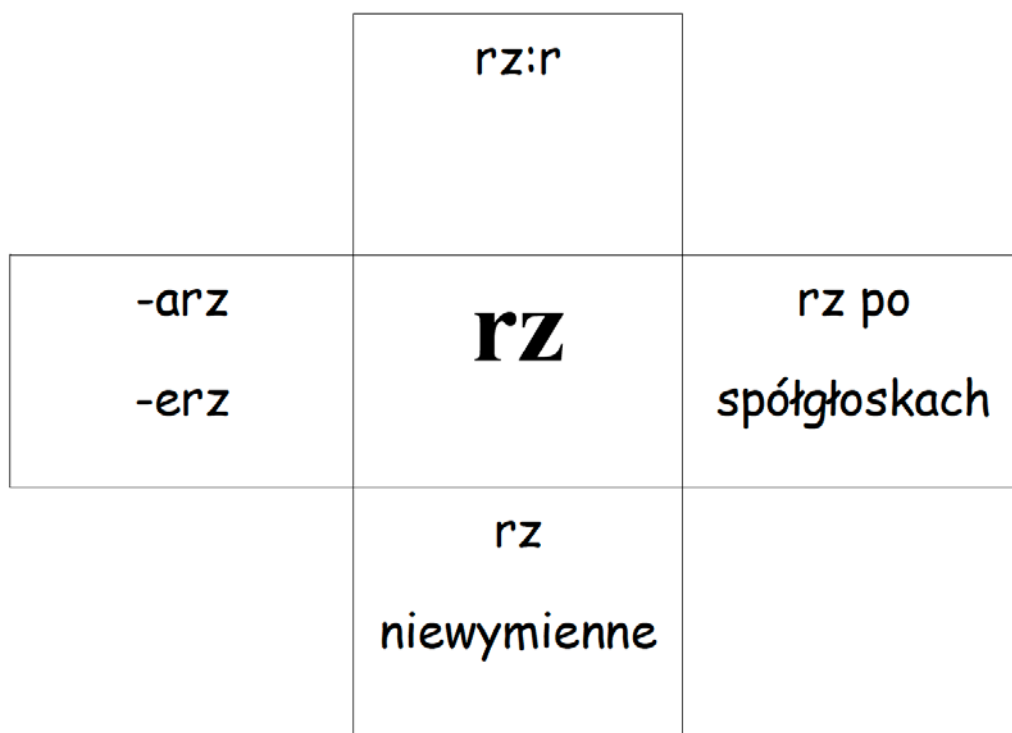
Przykład 1.

Notatkę wklejamy (części mowy, nazwa..., pytanie...), zaginając ostatnią kolumnę (O/NO). Uczniowie wypełniają kolumny, na zagiętej części wpisują własne przykłady poszczególnych części mowy.

C Z Ę Ś C I M O W Y	nazwa części mowy	pytanie	odmienna (O)/ nieodmienna (NO)

Przykład 2.

Do zeszytu wklejamy tylko część z „rz”. Pozostałe 4 skrzydełka są ruchowe, zaginamy je do środka, na nich uczniowie wpisują przykłady. Pod notatką zapisują wyjątki, z którymi układają zdania.

POMYSŁ TRZECI

Kody QR lub tradycyjne szyfrowanie wiadomości. Co można zaszyfrować? Słowa z lukami do poprawnego zapisu ortograficznego, wypowiedzenie do rozpoznania jego typu i przekształcenia go..., części mowy, części zdania, tytuły książek – lektur, pytania, na które trzeba odpowiedzieć, problemy, które trzeba rozwiązać. Na razie tyle, ale na pewno to nie wszystko :).

Przykład 1.

<https://www.qr-online.pl/>

Przykład 2.

Szyfr GA/DE/RV/PO/LU/KI – znajdziecie go w internecie.

Rozszyfruj czasownik: ELMGĆ Utwórz od niego 2. os., lm, cz. przesz., r. mos.	Rozszyfruj czasownik: OGEGĆ Utwórz od niego 1. os., lp, cz. ter., r. ---
---	---

POMYSŁ CZWARTY

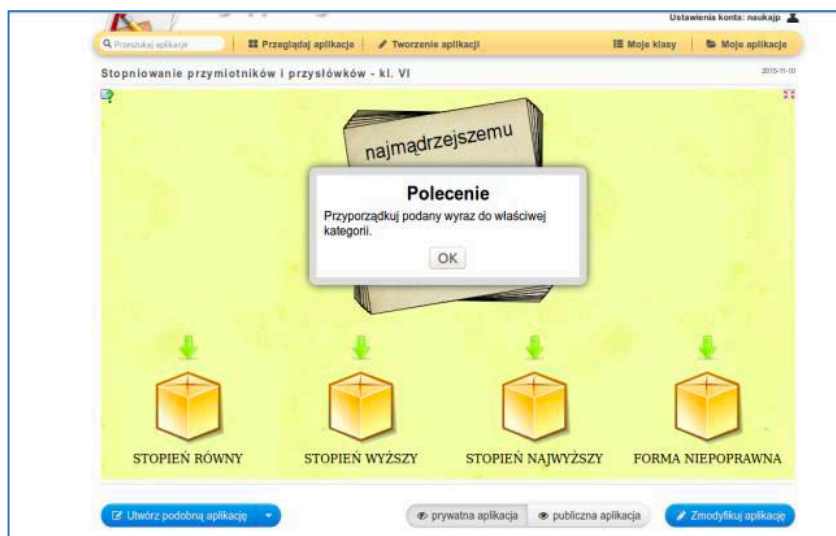
Internetowe platformy edukacyjne najczęściej wykorzystuję na zajęciach dydaktyczno-wyrównawczych – mała liczba uczestników, więc każdy może wykonać ćwiczenie na tablicy interaktywnej – lub jako zadanie domowe. Uczniowie chętniej wykonują ćwiczenia na komputerze niż w tradycyjnych zeszytach, ale o tym wiecei :).

Przykład 1.

<https://learningapps.org/> - ogromna baza różnorodnych ćwiczeń przygotowanych przez różnych nauczycieli. Wykorzystuję istniejące i wpisuję własne przykłady związane z moimi lekcjami.

<https://learningapps.org/display?v=p53qdp2ka01> – stopniowanie przysłówków (kl. VI)

<https://learningapps.org/display?v=pzvt1jfh201> – stopniowanie przymiotnika i przysłówka (kl. VI)

Przykład 2.

<https://quizizz.com/> - można wykorzystać istniejące testy lub stworzyć własne. Tworzę własne pod kątem materiału z lekcji. Można je wydrukować, wyświetlić na lekcji jako pokaz slajdów. Quizizz bardzo dobrze sprawdza się jako zadanie domowe. Widzę wyniki uczniów: kto, co, w jakim czasie zrobił.

<https://quizizz.com/admin/quiz/5a15a15a6237891000af15df> – Jak dużo wiem już o czasowniku! (kl. IV)

Quizizz

Jak dużo wiem o czasowniku! (kl. IV)

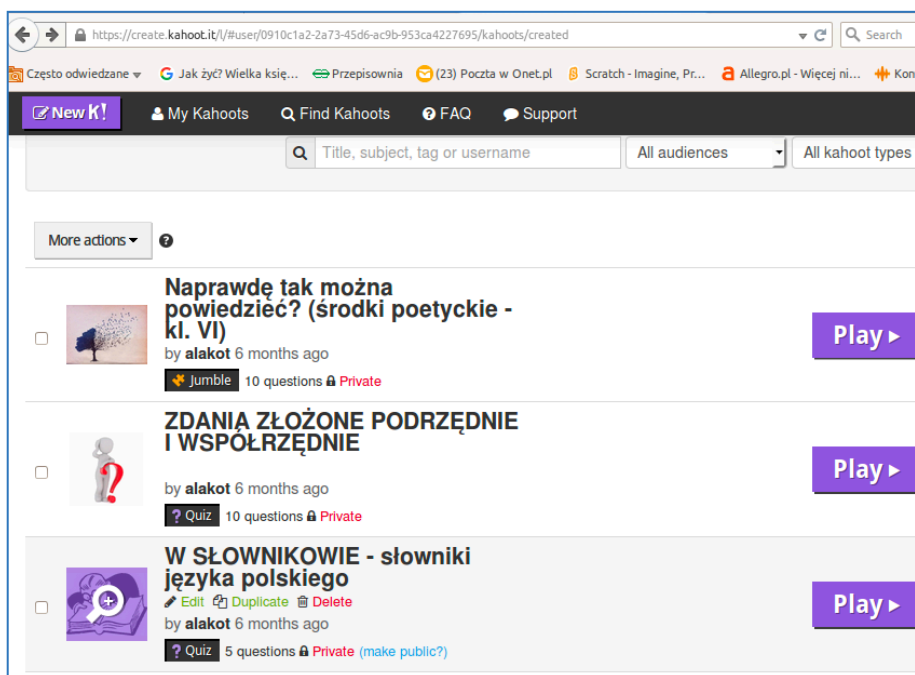
Name : _____
Class : _____
Date : _____

- W zdaniu **Bardzo dużo pamiętam o czasowniku** czasownikiem jest wyraz
☐ a) dużo ☐ b) pamiętam
☐ c) czasowniku ☐ d) pamiętam
- Wymyślasz, zastanawiasz się, chorują** - te czasowniki nazywają
☐ a) czynność ☐ b) stan
- Czasownik, który nazywa czynność to:
☐ a) zawarzało ☐ b) będą porządkować
☐ c) ściemniło się ☐ d) będzie topnieć
- Czasownik można rozpoznać po pytaniu, np.
☐ a) co robi? ☐ b) co?
☐ c) jaki? ☐ d) kto?
- Widzieliście, słyszeliście, zrobiliście** to osoba
☐ a) 1 lp ☐ b) 1 lm
☐ c) 2 lp ☐ d) 2 lm

Przykład 3.

<https://kahoot.com/> - tworzę test i uczniowie rozwiązują go na lekcji. Dzielę klasy na grupy (najczęściej 6 czteroosobowych), każda z nich ma telefon z dostępem do internetu. Grupa loguje się na platformie, wymyśla sobie nazwę i ... gramy. Po każdym pytaniu widzimy, kto jest najlepszy. Omawiamy odpowiedzi. Gra wzbudza wiele emocji. Sprawdza się na podsumowanie lekcji, jeszcze lepiej: działu.

<https://create.kahoot.it/details/zdania-zozone-podrzednie-i-wsporzednie/4f3ca112-db6b-4a81-b24f-14d342d6189c> – Zdanie złożone podrzędnie i współrzędnie (kl. VI)

Katarzyna Marciniak
Szkoła Podstawowa nr 3
w Polkowicach

Sprawdzone pomysły na omawianie lektur

Uczniowie klasy Vd ze Szkoły Podstawowej nr 1 im. Jana Wyżykowskiego w Polkowicach w tym roku szkolnym pracują metodą projektu. Jest to zadanie trudne, ale taka metoda pomaga uczyć planowania, organizowania pracy, podejmowania decyzji i dokonywania właściwych wyborów. Metoda projektu spełnia ważne funkcje w nauczaniu i wychowaniu:

- sprzyja integracji zespołu klasowego,
- uczy zachowań społecznych,
- służy demokratyzacji życia w szkole i poza nią,
- uczy stosowania zdobytej wiedzy w praktyce, czyli łączeniu teorii z praktyką,
- uczniowie przeżywają świat jako całość,
- wdraża do poszukiwania i selekcjonowania informacji,
- daje możliwość korzystania z nowoczesnych źródeł wiedzy,
- uczy samodzielności, planowania i organizacji pracy,
- przynosi zadowolenie z sukcesu osiągniętego na drodze samodzielnego wysiłku,
- stymuluje rozwój poznawczy, emocjonalny i motoryczny uczniów.

Uczniowie w trakcie pracy nad projektem uczą się:

- współdziałania w grupie,
- prowadzenia rozmów i wywiadów,
- planowania pracy,
- odpowiedzialności,
- pracy z różnymi źródłami wiedzy

Dzieci w październiku po przeczytaniu lektury pt. „Chłopcy z Placu Broni” wspólnie z nauczycielem, który przedstawił obszar pracy i tematykę, opracowali harmonogram, sposoby realizacji projektów oraz kryteria oceny. Uczniowie według ustalonej wcześniej kolejności prezentowali swoje projekty.

Wszystkie grupy wywiązały się z wyznaczonych zadań wyśmienicie, mimo tego że jest to dla nich nowość. Lekcje były ciekawe i urozmaicone, do przygotowania projektów służyły przeróżne plakaty, prezentacje multimedialne, opisy a nawet testy i sprawdziany. Było to ciekawe doświadczenie i przy kolejnej lekturze na pewno będzie już łatwiej.

Marzena Purzycka

Scenariusz zajęć z edukacji polonistycznej dla uczniów klasy III – OK

Prowadzący: Alicja Kureń, Szkoła Podstawowa nr 1 w Polkowicach

Temat zajęć: Przymiotniki jako określenie rzeczownika.

Cel ogólny: Uczeń określa rzeczowniki za pomocą przymiotników.

Cele nauczyciela:

- Uczeń zna pytania na jakie odpowiada rzeczownik;
- Uczeń potrafi odnaleźć rzeczownik w zdaniu;
- Uczeń zna pytania na jakie odpowiada przymiotnik;
- Uczeń potrafi odnaleźć przymiotnik w zdaniu;
- Uczeń podaje własne przykłady rzeczowników i przymiotników;
- Uczeń stosuje poznane przymiotniki przy określaniu rzeczownika;
- Uczeń potrafi przenieść dane do tabeli;
- Uczeń potrafi odczytać dane z tabeli.

Cele w języku ucznia:

- Znasz pytania na jakie odpowiada rzeczownik;
- Potrafisz odnaleźć rzeczownik w zdaniu;
- Znasz pytania na jakie odpowiada przymiotnik;
- Potrafisz odnaleźć przymiotnik w zdaniu;
- Podajesz własne przykłady rzeczowników i przymiotników;
- Stosujesz poznane przymiotniki przy określaniu rzeczownika;
- Potrafisz przenieść dane do tabeli i je odczytać.

Nacobezu:

Będę zwracać uwagę na to, czy potraficie:

- wskazywać rzeczowniki i przymiotniki;
- układać zdania zgodnie z podanymi warunkami.

Pytanie kluczowe: Do czego potrzebne są nam przymiotniki?

Metody: słowna, dyskusja, oglądowa, aktywizująca.

Formy: grupowa i indywidualna.

Środki dydaktyczne: plansze z częściami mowy, tabelka z nazwami części mowy, kartki z wyrazami, karty pracy- tabelka do gry „Bingo”, interaktywny program do koła fortuny.

Przebieg zajęć:

1. Wprowadzenie do tematu zajęć.

Przedstawienie celów zajęć w języku ucznia i Nacobezu. Wskazanie pytania kluczowego.

Nauczyciel przypina na tablicy nazwy części mowy (rzeczownik, przymiotnik).

Uczniowie zgłaszają się i wymieniają pytania, na jakie odpowiadają podane części mowy.

2. Porządkowanie wyrazów.

Nauczyciel prezentuje plansze z częściami mowy, uczniowie przyporządkowują wyrazy do podanej grupy.

3. Zabawa edukacyjna – Zawody

Uczniowie ustawiają się w dwa rzędy. Podając sobie piłkę wymieniają nazwy rzeczowników i przymiotników na wybraną literę.

4. Gra w „Bingo”.

Nauczyciel wyświetla na tablicy interaktywnej przymiotniki. Uczniowie wpisują je w tabelkę do gry. Nauczyciel podaje przymiotniki, uczniowie wykreślają je w swoich tabelkach. Wygrywa osoba, która najszybciej wykreśli trzy wyrazy ustawione obok siebie w pionie, poziomie lub skosie.

5. Zabawa edukacyjna „Połącz rzeczownik z przymiotnikiem”

Uczniowie stają obok kartek z zapisanymi częściami mowy rozłożonymi po sali. Dobierają się w pary (rzeczownik – przymiotnik). Układają wspólnie zdanie i zapisują je w zeszyte.

6. Koło fortuny – odgadywanie wyrazów.

Uczniowie podzieleni na dwie grupy kręcą interaktywnym kołem. Z wylosowanych spółgłosek i odgadniętych samogłosek tworzą hasło, wyraz będący przymiotnikiem.

7. Podsumowanie zajęć.

Nauczyciel wskazuje cele Nacobezu zapisane na kartkach i po kolei je odczytuje. Uczniowie odpowiadają za pomocą kart w kolorach: zielonym, żółtym lub czerwonym, czy potrafi wykonać zadania, czy zdobyli nowe wiadomości.

Uczniowie kończą zdania: Cieszę się, że... Muszę jeszcze popracować nad...

Alicja Kureń

NASZA KADRA

RENATA CZAPCZYŃSKA

dyrektor Powiatowego Ośrodka Poradnictwa
Psychologiczno-Pedagogicznego i Doradztwa Metodycznego
w Polkowicach

KATARZYNA WALECKA-MAJ

specjalista ds. kształcenia ustawicznego nauczycieli

KONSULTANCI:

Bożena Solecka

informatyka w szkole, nowe technologie w edukacji, awans zawodowy

(w zastępstwie rok szkolny 2017/2018)

Adriana Ciupka

informatyka w szkole, nowe technologie w edukacji

Wiesław Ksenycz

języki obce

DORADCY METODYCZNI:

Małgorzata Majewska-Greń

język polski w szkole ponadgimnazjalnej, awans zawodowy,
zarządzanie w oświacie

Dorota Szmidt

język polski w szkole, biblioteka szkolna

Beata Mazurek

edukacja przedszkolna i wczesnoszkolna, logopedia

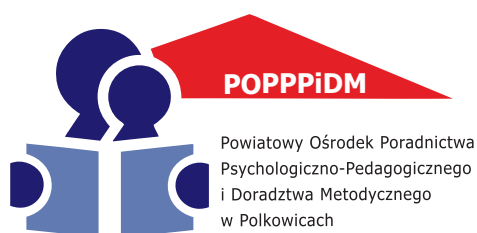
Ewa Kulesza

matematyka w szkole

Grzegorz Kochman

historia i wiedza o społeczeństwie w szkole,
edukacja dla bezpieczeństwa

POWIATOWY OŚRODEK DORADZTWA METODYCZNEGO W POLKOWICACH

Placówka doskonalenia nauczycieli wchodząca w skład zespołu placówek pod nazwą Powiatowy Ośrodek Poradnictwa Psychologiczno-Pedagogicznego i Doradztwa Metodycznego w Polkowicach.

ul. Targowa 1, 59-100 Polkowice
tel. 76 746 15 70, fax 76 746 15 71
podm@polkowice.edu.pl
www.polkowice.edu.pl

PLACÓWKA AKREDYTOWANA